

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระดับปริญญาบัณฑิตระบบทวิภาคีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 300 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง (แบบ e-Learning) 150 คน และกลุ่มควบคุม (แบบในห้องเรียน) 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยชุดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ที (Paired Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และใช้การวิเคราะห์ที (Independent Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1) ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตทั้งที่เรียนแบบในห้องเรียนและที่เรียนแบบ e-Learning พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตอนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนิสิตทั้งที่เรียนแบบในห้องเรียนและเรียนแบบ e-Learning สูงกว่าก่อนเรียนในรายวิชานี้

2) ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนแบบในห้องเรียนกับกลุ่มที่เรียนแบบ e-Learning พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนิสิตทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบในห้องเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบ e-Learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยให้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรื่อยมา และจากผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการฟัง และการอ่านของนิสิตอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนความสามารถในทักษะการเขียนโดยภาพรวมแล้วยังถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่ศูนย์ฯ คาดหวังให้นิสิตควรจะมี จึงนับว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ควรพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตรงกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ ที่ได้มีความพยายามในการพัฒนาความสามารถในทักษะการเขียนให้กับนิสิตอยู่แล้ว โดยศูนย์ฯ ได้เปิดสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) รหัส 0123101 ซึ่งเป็นรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไป เพื่อให้นิสิตทุกคนและทุกชั้นปีได้ลงทะเลียนเรียน

จากการดำเนินงานด้านการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าที่ผ่านมา พบว่า มีนิสิตเป็นจำนวนมากที่มีความต้องการลงทะเลียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้ากับศูนย์ฯ แต่ศูนย์ฯ มีความจำกัดในเรื่องจำนวนผู้สอนซึ่งไม่เพียงพอต่อตอนเรียนที่มากเกินไป ซึ่งไม่สามารถเปิดให้นิสิตลงทะเลียนเรียนได้มากเท่ากับความต้องการ ศูนย์ฯ จึงได้จัดทำและพัฒนาชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบ e-Learning ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนทางไกลที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาบทเรียนได้ตลอดเวลาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นรูปแบบการเรียนที่ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาค เพิ่มทางเลือกการศึกษาและแก้ปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารทางไกล

จากการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) เพื่อใช้จัดการเรียนการสอนแบบ e-Learning และขยายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาคดังกล่าว ในขณะนี้ได้มีการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นจริงแล้ว ทางศูนย์ภาษาไทยสิรินธรจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบ e-Learning จะทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด โดยศูนย์ฯ จะทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่ลงทะเลียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning และศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างนิสิตที่ลงทะเลียนเรียนแบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าทั้งแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning และพัฒนาชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

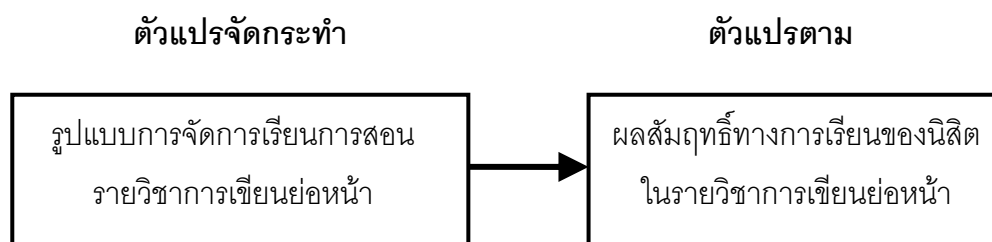
1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียน 2 รูปแบบ คือ แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ผู้วิจัยจึงกำหนดให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้าเป็นตัวแปรจัดกระทำ ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิต ระบบทวิภาค ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 676 คน แบ่งออกเป็น นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน 10 ตอนเรียน จำนวน 442 คน และนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning 6 ตอนเรียน จำนวน 234 คน

2. เนื้อหาวิชา

เนื้อหาในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ลักษณะของเนื้อหาเป็นการให้นิสิตเรียนรู้โครงสร้างของบทเขียน ความสำคัญของย่อหน้า การแบ่งย่อหน้า การลำดับความคิด รวมไปถึงการฝึกฝนทักษะการเขียนตั้งแต่การเขียนใจความสำคัญ การเขียนขยายใจความสำคัญ การเชื่อมโยงความคิด รวมถึงการเขียนงานประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับเจตนาของผู้เขียนและระดับของผู้อ่าน โดยมีหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 หน่วยการเรียนรู้

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท ได้แก่ ตัวแปรตามและตัวแปรจัดกระทำ โดยมีรายละเอียดของแต่ละตัวแปรดังนี้

3.1 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

3.2 ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) 2 แบบ คือ แบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

4. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 2 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2552 ถึงวันที่ 30 เดือนกันยายน พ.ศ.2552

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้รายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) วัดได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ที่ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรจัดทำขึ้น โดยแบบทดสอบฉบับนี้ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน ประกอบด้วยตอนย่อย 3 ตอน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

หมายถึง ลักษณะการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ให้แก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิต ระบบทวิภาค ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ซึ่งการเรียนทั้ง 2 แบบนี้จะใช้เนื้อหาเดียวกันในการเรียนโดยมีหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบการเรียนทั้ง 2 แบบแตกต่างกันดังนี้ คือ

แบบในห้องเรียน คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 ในรายวิชาการเขียนย่อหน้า รหัส 0123101 มีครูผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้ในห้องเรียน ผ่านสื่อและกิจกรรมต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ตามประมวลรายวิชา ประกอบด้วยเนื้อหาย่อย 15 หน่วย และหน่วยเสริมอีก 1 หน่วย และโดยเนื้อหาในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) จะกำหนดให้นิสิตเรียนรู้โครงสร้างของบทเขียน ความสำคัญของย่อหน้า การแบ่งย่อหน้า การลำดับความคิด รวมไปถึงการฝึกฝนทักษะการเขียน ตั้งแต่การเขียนใจความสำคัญ การเขียนขยายใจความสำคัญ การเชื่อมโยงความคิด รวมถึงการเขียนงานประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับเจตนาของผู้เขียนและระดับของผู้อ่าน โดยมีหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 หน่วยการเรียนรู้ และหน่วยเสริมอีก 1 หน่วย

แบบ e-Learning คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 ในรายวิชาการเขียนย่อหน้า รหัส 0123101 ซึ่งเรียนโดยใช้ “ชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning)” ซึ่งจะมีเนื้อหาของรายวิชาเหมือนกันกับนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน ประกอบด้วยเนื้อหาย่อย 15 หน่วย และหน่วยเสริมอีก 1 หน่วย แต่จะแตกต่างกันที่นิสิตที่เรียนแบบ e-Learning จะต้องเข้าไปเรียนและฝึกฝนตนเองผ่านระบบ Blackboard ของ จุฬาฯ ด้วยตนเอง และจะมีอาจารย์ประจำในแต่ละตอนเรียนซึ่งจะเป็นผู้ตรวจงาน และคอยดูแลให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนในรายวิชานี้ โดยจะให้คำแนะนำผ่านระบบ Blackboard

ชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) หมายถึง สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ที่ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรจัดทำขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกฝนเนื้อหาในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ด้วยตนเองจากชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ผ่านระบบ Blackboard โดยประกอบด้วยเนื้อหาย่อย 15 หน่วย

ขั้นตอนและวิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิต ระบบทวิภาค ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 676 คน แบ่งออกเป็น นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน 10 ตอนเรียน จำนวน 442 คน และนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning 6 ตอนเรียน จำนวน 234 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิต ระบบทวิภาค ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน และมีผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีจำนวน 404 คน และจำนวนนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning และมีผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีจำนวน 175 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 579 คน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าและจำนวนนิสิตที่มีผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

รูปแบบการเรียน	จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน (ประชากร)	จำนวนนิสิตที่มีผลการสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน (กลุ่มตัวอย่าง)
แบบในห้องเรียน		
ตอนเรียนที่ 1 และ 6	48	42
ตอนเรียนที่ 2 และ 7	46	45
ตอนเรียนที่ 3 และ 8	47	44
ตอนเรียนที่ 4 และ 9	44	41
ตอนเรียนที่ 5 และ 10	47	41
ตอนเรียนที่ 11	42	37
ตอนเรียนที่ 12	40	36
ตอนเรียนที่ 13	45	42
ตอนเรียนที่ 14	38	34
ตอนเรียนที่ 15	45	42
รวมแบบในห้องเรียน	442	404

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รูปแบบการเรียน	จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน (ประชากร)	จำนวนนิสิตที่มีผลการสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน (กลุ่มตัวอย่าง)
แบบ e-Learning		
ตอนเรียนที่ 16	40	27
ตอนเรียนที่ 17	37	29
ตอนเรียนที่ 18	44	28
ตอนเรียนที่ 19	37	32
ตอนเรียนที่ 20	32	23
ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25	44	36
รวมแบบ e-Learning	234	175
รวมทั้งหมด	676	579

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยกำหนดประชากรเป้าหมาย คือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 676 คน แบ่งออกเป็น นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน 10 ตอนเรียน มีจำนวนทั้งสิ้น 442 คน และนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning 6 ตอนเรียน มีจำนวนทั้งสิ้น 234 คน

2) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ เลือกนิสิตที่ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า 0123101 และจะต้องเป็นนิสิตที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 579 คน แบ่งออกเป็น นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน จำนวน 404 คน และนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning จำนวน 175 คน

3) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เพื่อสุ่มตอนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าทั้ง 2 แบบ มาอย่างละ 6 ตอนเรียน ได้ตอนเรียนของแบบในห้องเรียน 6 ตอนเรียน และตอนเรียนของแบบ e-Learning 6 ตอนเรียน รายละเอียดดังตาราง 2

4) สุ่มนิสิตที่จะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) คือ สุ่มนิสิตในแต่ละตอนเรียนโดยสุ่มมาตอนเรียนละ 25 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน แบ่งออกเป็นนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน 6 ตอนเรียน มีนิสิตจำนวน 150 และแบบ e-Learning 6 ตอนเรียน มีนิสิตจำนวน 150 คน รายละเอียดดังตาราง 2

ตารางที่ 2 จำนวนนิสิตในแต่ละตอนเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการเรียน

รูปแบบการเรียน	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการเรียน	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
แบบในห้องเรียน		แบบ e-Learning	
ตอนเรียนที่ 2 และ 7	25	ตอนเรียนที่ 16	25
ตอนเรียนที่ 3 และ 8	25	ตอนเรียนที่ 17	25
ตอนเรียนที่ 4 และ 9	25	ตอนเรียนที่ 18	25
ตอนเรียนที่ 5 และ 10	25	ตอนเรียนที่ 19	25
ตอนเรียนที่ 14	25	ตอนเรียนที่ 20	25
ตอนเรียนที่ 15	25	ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25	25
รวมแบบในห้องเรียน	150	รวมแบบ e-Learning	150

หมายเหตุ: ตอนเรียนที่ 2 และ 7 เรียนในห้องเดียวกัน, 3 และ 8 เรียนในห้องเดียวกัน, 4 และ 9 เรียนในห้องเดียวกัน, 5 และ 10 เรียนในห้องเดียวกัน และ ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25 เรียนในห้องเดียวกัน

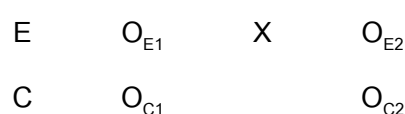
ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท ได้แก่ ตัวแปรตามและตัวแปรจัดกระทำ โดยมีรายละเอียดของแต่ละตัวแปรดังนี้

1. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)
2. ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) 2 แบบ คือ แบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

แบบแผนดำเนินการทดลองและการจัดเก็บข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยเป็นการเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 2 รูปแบบที่ทางศูนย์ฯ จัดขึ้น เป็นการทดลองแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองไม่ได้ดำเนินการสุ่มแบบสมบูรณ์ โดยมีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม มีการวัดผลก่อนการทดลองเพื่อใช้ตรวจสอบความเท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Pretest-Posttest Control Group Design) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง

E	คือ	กลุ่มทดลอง
C	คือ	กลุ่มควบคุม
O _{E1}	คือ	การทดสอบก่อนการทดลอง (pretest) ของกลุ่มทดลอง
O _{C1}	คือ	การทดสอบก่อนการทดลอง (pretest) ของกลุ่มควบคุม
X	คือ	ตัวแปรจัดกระทำ (treatment) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการจัด การเรียนการสอนแบบ e-Learning
O _{E2}	คือ	การทดสอบหลังการทดลอง (posttest) ของกลุ่มทดลอง
O _{C2}	คือ	การทดสอบหลังการทดลอง (posttest) ของกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ชุดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ที่อาจารย์ประจำศูนย์ภาษาไทยสิรินธรเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชุดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แบ่งออกเป็น ชุดการเรียนสำหรับผู้เรียนที่เรียนแบบในห้องเรียน และชุดการเรียนสำหรับผู้เรียนที่เรียนแบบ e-Learning ซึ่งเรียกว่า “ชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)” ชุดการเรียนสำหรับผู้เรียนทั้งแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning จะมีเนื้อหาวิชาเหมือนกัน แตกต่างกันเพียงลักษณะการจัดการเรียนการสอน โดยมีหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 หน่วยการเรียนรู้

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) เป็นแบบทดสอบที่ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรจัดทำขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) โดยแบบทดสอบฉบับนี้ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้แก่ ชุดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **ชุดการเรียนรู้การสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)** มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาทั่วไปในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) คู่มือการจัดการเรียนรู้ หนังสือเรียนและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ให้กับนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning)

3. จัดทำประมวลรายวิชาในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้ รหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต ชื่อวิชา คณะ/ภาควิชา ภาคการศึกษา ปีการศึกษา สถานภาพของวิชา เงื่อนไขรายวิชา จำนวนชั่วโมงที่สอน/สัปดาห์ ชื่อผู้สอน คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผล วิธีการศึกษารายวิชา รายชื่อหนังสืออ่านประกอบ ตารางกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) และข้อตกลงในการเรียนด้วยระบบ e-Learning

4. ดำเนินการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 กำหนดเนื้อหาและลำดับเนื้อหาในชุดการเรียนรู้การสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ให้เหมาะสมกับจำนวนเวลาที่ใช้ในการเรียนในแต่ละหน่วยทั้ง 15 หน่วยและหน่วยเสริมอีก 1 หน่วยดังนี้

หน่วยที่ 1 ความหมายและลักษณะของย่อหน้า

หน่วยที่ 2 ความคิดในย่อหน้า

หน่วยที่ 3 วิธีการขยายประโยคใจความสำคัญ

หน่วยที่ 4 การเรียงลำดับความคิดในย่อหน้า

หน่วยที่ 5 การสร้างความสัมพันธ์ในย่อหน้า

หน่วยที่ 6 การเชื่อมโยงย่อหน้า

หน่วยที่ 7 โครงสร้างของบทเรียน

หน่วยที่ 8 ระดับภาษา

หน่วยที่ 9 ภาษาวิชาการ

หน่วยที่ 10 การเลือกใช้คำและการเขียนประโยค

หน่วยที่ 11 การเขียนพรรณนา

หน่วยที่ 12 การเขียนบรรยาย

หน่วยที่ 13 การเขียนอธิบาย

หน่วยที่ 14 การเขียนแสดงความคิดเห็น

หน่วยที่ 15 การเขียนวิจารณ์

หน่วยเสริม การเขียนแนะนำและการเขียนโฆษณา

4.2 เขียนคำอธิบายในการใช้ชุดการเรียนรู้การสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ด้วยประโยคที่สั้นกระชับ เข้าใจง่าย มีภาพประกอบที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

4.3 นำชุดการเรียนรู้การสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาของรายวิชา และความถูกต้องของรูปแบบชุดการเรียนรู้การสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ในด้านภาษาที่ใช้และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

5. นำชุดการเรียนรู้การสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้สอนจริงกับนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

2. สร้างข้อสอบโดยอาจารย์ประจำรายวิชาการเขียนย่อหน้าของศูนย์ฯ โดยแบบทดสอบจะแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ทดสอบความสามารถเรื่องการเรียงลำดับความคิดและการเขียนย่อหน้า 1 ย่อหน้า มีลักษณะเป็นการให้ผู้ทดสอบนำข้อความที่กำหนดให้มาเรียบเรียงเป็นย่อหน้าให้ได้ความสมบูรณ์ และให้ตอบคำถามสั้นๆ จากเนื้อความนั้น ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ คะแนนเต็ม 5 คะแนน

ตอนที่ 2 ทดสอบความสามารถเรื่องการใช้ภาษา มีลักษณะเป็นข้อความให้แก้ไข ข้อบกพร่องหรือตัดคำ/ข้อความบางส่วนที่ไม่จำเป็นออกไปให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 3 ทดสอบความสามารถเรื่องการเขียนหลายย่อหน้า มีลักษณะเป็นการกำหนดหัวข้อให้ผู้ทดสอบเขียนบทเขียน 1 บท ความยาวประมาณ 15-20 บรรทัด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

3. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมของแบบทดสอบของรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

ในด้านภาษาที่ใช้ และตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบไปใช้จริงกับนิสิตที่เรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากศูนย์ภาษาไทยสิรินธรไปติดต่อขอความร่วมมือกับอาจารย์ผู้สอนและนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ที่จะต้องใช้นิสิตเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (pretest) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) กับกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 23-25 มิถุนายน พ.ศ.2552

3. ดำเนินการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) โดยอาจารย์ประจำของศูนย์ภาษาไทยสิรินธร ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ.2552 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ.2552 ซึ่งจะแบ่งรูปแบบการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าออกเป็น 2 รูปแบบ คือ แบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) กับกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 25-27 สิงหาคม พ.ศ.2552

5. ตรวจสอบข้อสอบของนิสิตจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า ตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม ถึงวันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2552

6. กรอกข้อมูลคะแนนของนิสิตจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า เพื่อนำผลคะแนนที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในวันที่ 12 กันยายน พ.ศ.2552

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงของข้อมูล เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐานบรรยายให้ทราบค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด (Max) ค่าต่ำสุด (Min) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรคะแนนความสามารถในการใช้

ภาษาไทยทักษะการเขียนย่อหน้าของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ใช้การวิเคราะห์ที (Paired Samples t-test) ซึ่งใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ใช้การวิเคราะห์ที (Independent Samples t-test) ซึ่งใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ *ตอนแรก* เป็นผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) *ตอนที่สอง* เป็นผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) ของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ทั้งที่เรียนแบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning และ*ตอนที่สาม* เป็นผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนิสิตที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (posttest) ในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนสูงสุด (Max) คะแนนต่ำสุด (Min) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน และนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าของนิสิตก่อนเรียน

แบบในห้องเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายวิชาการเขียนย่อหน้า มีคะแนนเฉลี่ย (Mean) อยู่ระหว่าง 15.95-18.67 ตอนเรียนที่ 11 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับที่หนึ่ง เท่ากับ 18.67 อันดับที่สอง คือ ตอนเรียนที่ 3 และ 8 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.28 อันดับที่สาม คือ ตอนเรียนที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.49 และคะแนนเฉลี่ยของตอนเรียนที่ 4 และ 9 มีค่าต่ำที่สุดเท่ากับ 15.95

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 1.90-2.80 ตอนเรียนที่ 1 และ 6 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 2.80 รองลงมาคือ ตอนเรียนที่ 14 ตอนเรียนที่ 11 มีค่าเท่ากับ 2.70 และ 2.63 ตามลำดับ และตอนเรียนที่ 15 มีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 1.90 แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายค่อนข้างน้อย

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าความเบ้ (SK) มีค่าตั้งแต่ (-0.67)–(0.02) ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วค่าความเบ้ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเป็นลบ ดังนั้นลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงเป็นแบบเบ้ซ้าย แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลนั้น และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าความโด่งเป็นบวกและลบเท่าๆ กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลักษณะการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนี้มีความโด่งใกล้เคียงกับโค้งปกติ

แบบ e-Learning

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายวิชาการเขียนย่อหน้า มีคะแนนเฉลี่ย (Mean) อยู่ระหว่าง 15.52-18.67 ตอนเรียนที่ 18 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับที่หนึ่ง เท่ากับ 18.67 อันดับที่สอง คือ ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.40 อันดับที่สาม คือ ตอนเรียนที่ 17 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.08 และคะแนนเฉลี่ยของตอนเรียนที่ 20 มีค่าต่ำที่สุดเท่ากับ 15.52

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 2.27-3.11 ตอนเรียนที่ 16 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 3.11 รองลงมาคือ ตอนเรียนที่ 22, 24, 25 และ 17 มีค่าเท่ากับ 3.07 และ 2.60 ตามลำดับ และตอนเรียนที่ 19 มีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 2.27 แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายค่อนข้างน้อย

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าความเบ้ (Sk) มีค่าตั้งแต่ $(-1.67)-(0.34)$ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วค่าความเบ้ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเป็นลบและบวกเท่าๆ กัน ดังนั้นลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงเป็นแบบโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าความโด่งเป็นลบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลักษณะการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนี้มีลักษณะเป็นโค้งต่ำกว่าโค้งปกติ (leptokurtic)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าของนิสิตหลังเรียน

แบบในห้องเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายวิชาการเขียนย่อหน้า มีคะแนนเฉลี่ย (Mean) อยู่ระหว่าง 19.52-22.67 ตอนเรียนที่ 15 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับที่หนึ่ง เท่ากับ 22.67 อันดับที่สอง คือ ตอนเรียนที่ 13 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.83 อันดับที่สาม คือ ตอนเรียนที่ 3 และ 8 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.72 และคะแนนเฉลี่ยของตอนเรียนที่ 14 มีค่าต่ำที่สุดเท่ากับ 19.52

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 1.69-3.15 ตอนเรียนที่ 1 และ 6 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 3.15 รองลงมาคือ ตอนเรียนที่ 11 และตอนเรียนที่ 5 และ 10 มีค่าเท่ากับ 2.95 และ 2.27 ตามลำดับ ซึ่งตอนเรียนที่ 5 และ 10 มีค่าเท่ากับ 2.27 เท่ากัน และตอนเรียนที่ 4 และ 9 มีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 1.69 แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายค่อนข้างน้อย

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าความเบ้ (Sk) มีค่าตั้งแต่ $(-1.25)-(0.49)$ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วค่าความเบ้ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเป็นลบ ดังนั้นลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงเป็นแบบเบ้ซ้าย แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลนั้น และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าความโด่งเป็นบวกและลบเท่าๆ กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลักษณะการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนี้มีความโด่งใกล้เคียงกับโค้งปกติ

แบบ e-Learning

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายวิชาการเขียนย่อหน้า มีคะแนนเฉลี่ย (Mean) อยู่ระหว่าง 18.82-21.73 ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25 มี

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับที่หนึ่ง เท่ากับ 21.73 อันดับที่สอง คือ ตอนเรียนที่ 17 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 20.64 อันดับที่สาม คือ ตอนเรียนที่ 16 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.54 และคะแนนเฉลี่ยของ ตอนเรียนที่ 19 มีค่าต่ำที่สุดเท่ากับ 18.82

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 1.88-3.00 ตอนเรียนที่ 20 มี ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 3.00 รองลงมาคือ ตอนเรียนที่ 18 และตอนเรียนที่ 19 มีค่า เท่ากับ 2.51 และ 2.37 ตามลำดับ และตอนเรียนที่ 16 มีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 1.88 แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายค่อนข้างน้อย

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าความเบ้ (Sk) มีค่าตั้งแต่ (-0.73)–(0.80) ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วค่าความเบ้ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเป็นลบและมีค่าเข้า ใกล้ศูนย์ ดังนั้นลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงเป็นแบบโค้งปกติ และเมื่อ พิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าความโด่งเป็นบวกและ ลบเท่าๆ กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลักษณะการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างนี้มีความโด่งใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าก่อนเรียน ของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

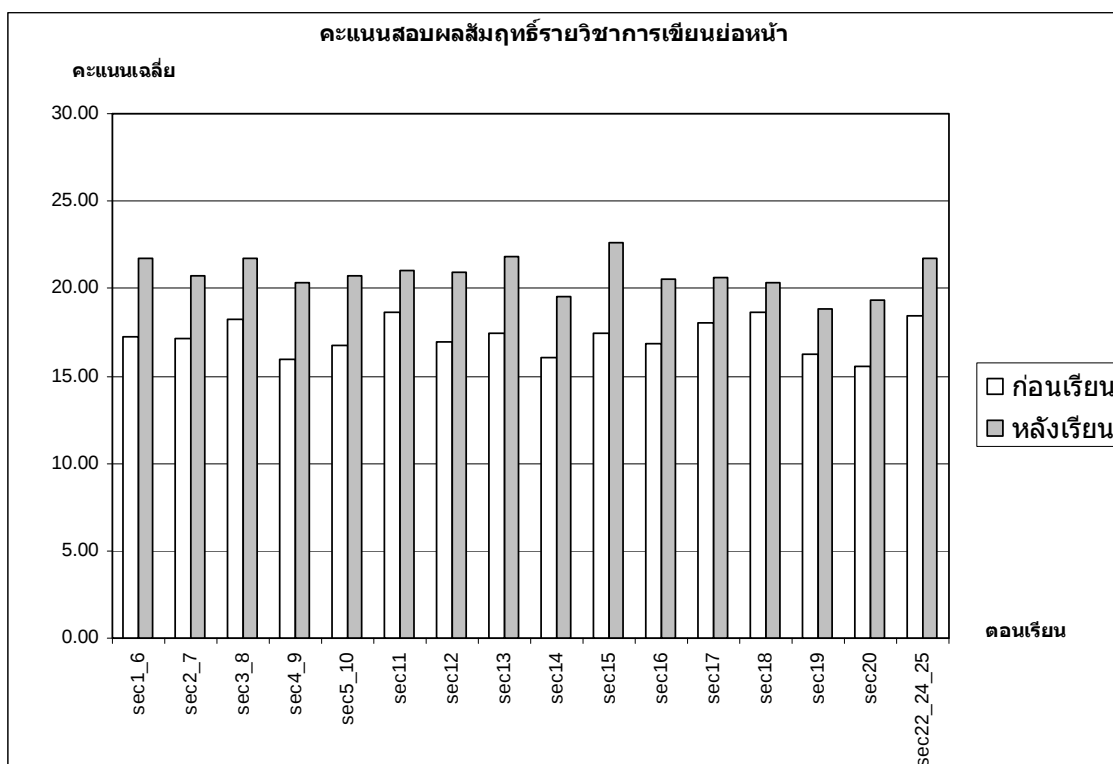
ตอนเรียน	จำนวน (คน)	Mean	Min	Max	S.D.	Sk	Ku
แบบในห้องเรียน							
ตอนเรียนที่ 1, 6	42	17.22	11.00	22.00	2.80	-0.37	-0.17
ตอนเรียนที่ 2, 7	45	17.15	13.05	21.55	2.41	-0.04	-0.91
ตอนเรียนที่ 3, 8	44	18.28	12.35	21.75	2.24	-0.67	0.29
ตอนเรียนที่ 4, 9	41	15.95	10.45	19.50	2.26	-0.53	-0.11
ตอนเรียนที่ 5, 10	41	16.76	11.55	21.90	2.29	0.02	-0.22
ตอนเรียนที่ 11	37	18.67	13.55	24.00	2.63	-0.05	-0.27
ตอนเรียนที่ 12	36	16.99	11.00	21.75	2.62	-0.43	0.07
ตอนเรียนที่ 13	42	17.43	12.00	23.00	2.20	-0.15	0.28
ตอนเรียนที่ 14	34	16.01	10.00	21.00	2.70	-0.13	-0.10
ตอนเรียนที่ 15	42	17.49	12.55	21.95	1.90	-0.15	0.26

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตอนเรียน	จำนวน (คน)	Mean	Min	Max	S.D.	Sk	Ku
แบบ e-Learning							
ตอนเรียนที่ 16	27	16.86	5.50	22.80	3.11	-1.67	6.19
ตอนเรียนที่ 17	29	18.08	13.10	23.00	2.60	0.07	-0.73
ตอนเรียนที่ 18	28	18.67	15.15	22.35	2.15	0.19	-0.92
ตอนเรียนที่ 19	32	16.27	12.20	21.20	2.27	0.34	-0.41
ตอนเรียนที่ 20	23	15.52	10.95	20.25	2.43	-0.25	-0.15
ตอนเรียนที่ 22, 24, 25	36	18.40	11.50	25.30	3.07	-0.25	-0.22

ตารางที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียน
ของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning

ตอนเรียน	จำนวน (คน)	Mean	Min	Max	S.D.	Sk	Ku
แบบในห้องเรียน							
ตอนเรียนที่ 1, 6	42	21.70	11.80	27.50	3.15	-1.03	1.62
ตอนเรียนที่ 2, 7	45	20.74	15.05	24.70	2.11	-0.27	0.33
ตอนเรียนที่ 3, 8	44	21.72	16.30	26.60	2.23	-0.25	-0.46
ตอนเรียนที่ 4, 9	41	20.36	16.40	24.30	1.69	0.02	0.17
ตอนเรียนที่ 5, 10	41	20.70	17.30	26.40	2.27	0.49	-0.06
ตอนเรียนที่ 11	37	20.99	10.45	26.00	2.95	-1.25	3.20
ตอนเรียนที่ 12	36	20.89	15.80	25.40	2.25	-0.17	-0.37
ตอนเรียนที่ 13	42	21.83	18.00	26.00	1.95	0.04	-0.43
ตอนเรียนที่ 14	34	19.52	14.50	24.25	2.10	-0.35	0.59
ตอนเรียนที่ 15	42	22.67	17.10	27.40	2.08	-0.20	0.14
แบบ e-Learning							
ตอนเรียนที่ 16	27	20.54	16.40	24.10	1.88	0.06	0.06
ตอนเรียนที่ 17	29	20.64	16.05	24.70	2.14	0.01	-0.29
ตอนเรียนที่ 18	28	20.33	14.60	25.90	2.51	-0.10	-0.11
ตอนเรียนที่ 19	32	18.82	15.50	25.20	2.37	0.80	0.27
ตอนเรียนที่ 20	23	19.30	12.30	23.20	3.00	-0.73	0.21
ตอนเรียนที่ 22, 24, 25	36	21.73	17.40	26.60	2.19	0.16	-0.30

ภาพที่ 3 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าก่อนเรียนและหลังเรียนของ
นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) ของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า
(Paragraph Writing) ทั้งที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ออกเป็น 2 ส่วน คือ **ส่วนแรก** ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน **ส่วนที่สอง** ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนก่อนเรียนในตารางที่ 5 มีค่าอยู่ระหว่าง 15.95-18.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง 20.36-21.83 จะพบว่าโดยภาพรวมแล้วคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกตอนเรียน

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน

ตอนเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
แบบในห้องเรียน		
ตอนเรียนที่ 1 และ 6	17.22	21.70
ตอนเรียนที่ 2 และ 7	17.15	20.74
ตอนเรียนที่ 3 และ 8	18.28	21.72
ตอนเรียนที่ 4 และ 9	15.95	20.36
ตอนเรียนที่ 5 และ 10	16.76	20.70
ตอนเรียนที่ 11	18.67	20.99
ตอนเรียนที่ 12	16.99	20.89
ตอนเรียนที่ 13	17.43	21.83
ตอนเรียนที่ 14	16.01	19.52
ตอนเรียนที่ 15	17.49	22.67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตอนเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 6 เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อ 1 คือ นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน

คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน-หลังเรียน	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	SD	Std. Error Mean	95% Confidence Interval				
				of the Difference				
				Lower	Upper			
แบบในห้องเรียน								
ตอนเรียนที่ 1 และ 6	-4.49	3.61	0.56	-5.61	-3.36	-8.046	41	0.00
ตอนเรียนที่ 2 และ 7	-3.59	2.45	0.37	-4.33	-2.85	-9.818	44	0.00
ตอนเรียนที่ 3 และ 8	-3.44	2.52	0.38	-4.20	-2.67	-9.065	43	0.00
ตอนเรียนที่ 4 และ 9	-4.42	2.38	0.37	-5.17	-3.67	-11.873	40	0.00
ตอนเรียนที่ 5 และ 10	-3.93	2.78	0.43	-4.81	-3.05	-9.051	40	0.00
ตอนเรียนที่ 11	-2.32	2.30	0.38	-3.09	-1.56	-6.138	36	0.00
ตอนเรียนที่ 12	-3.90	2.25	0.38	-4.66	-3.14	-10.402	35	0.00
ตอนเรียนที่ 13	-4.41	2.00	0.31	-5.03	-3.78	-14.309	41	0.00
ตอนเรียนที่ 14	-3.51	3.09	0.53	-4.58	-2.43	-6.628	33	0.00
ตอนเรียนที่ 15	-5.18	2.07	0.32	-5.83	-4.54	-16.249	41	0.00

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ก่อนเรียนในตารางที่ 7 มีค่าอยู่ระหว่าง 15.52-18.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง 18.82-21.73 จะพบว่าโดยภาพรวมแล้วคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตที่เรียนแบบ e-Learning หลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกตอนเรียน

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

ตอนเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
แบบ e-Learning		
ตอนเรียนที่ 16	16.86	20.54
ตอนเรียนที่ 17	18.08	20.64
ตอนเรียนที่ 18	18.67	20.33
ตอนเรียนที่ 19	16.27	18.82
ตอนเรียนที่ 20	15.52	19.30
ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25	18.40	21.73

เมื่อพิจารณาตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตอนเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อ 1 คือ นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน-หลังเรียน	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	SD	Std. Error Mean	95% Confidence Interval				
				of the Difference				
				Lower	Upper			
แบบ e-Learning								
ตอนเรียนที่ 16	-3.69	2.95	0.57	-4.85	-2.52	-6.491	26	0.00
ตอนเรียนที่ 17	-2.56	2.29	0.43	-3.44	-1.69	-6.026	28	0.00
ตอนเรียนที่ 18	-1.66	2.91	0.55	-2.78	-0.53	-3.007	27	0.01
ตอนเรียนที่ 19	-2.55	2.00	0.35	-3.27	-1.83	-7.207	31	0.00
ตอนเรียนที่ 20	-3.78	3.50	0.73	-5.29	-2.27	-5.179	22	0.00
ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25	-3.32	3.35	0.56	-4.46	-2.19	-5.945	35	0.00

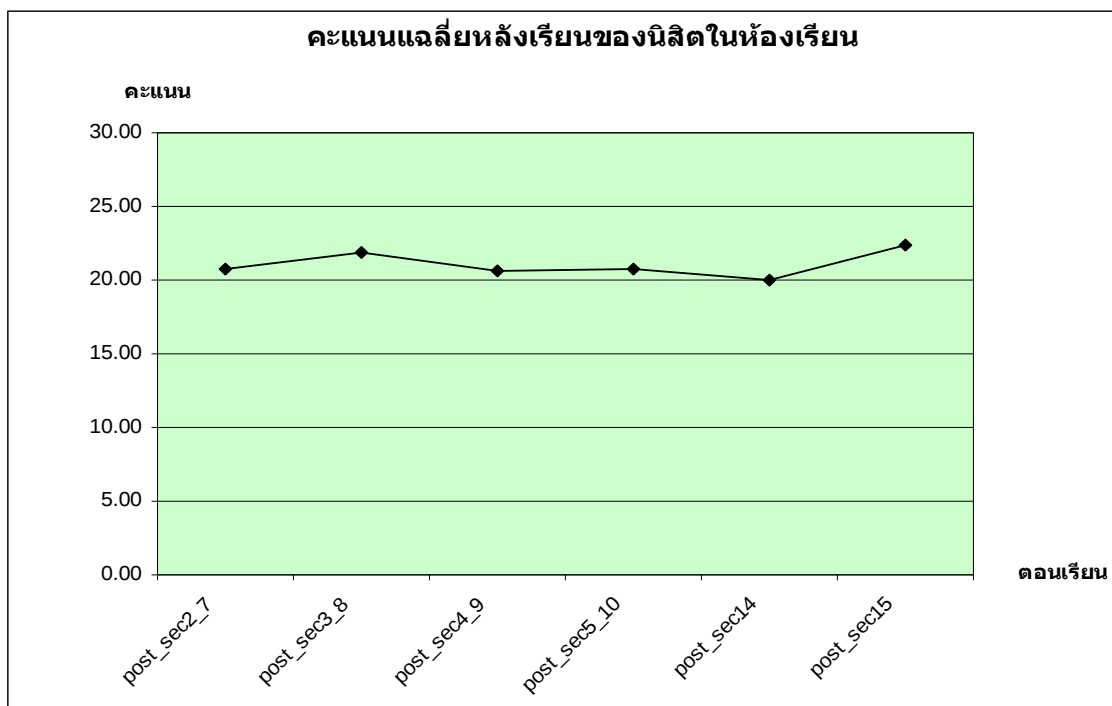
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนของนิสิตที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (posttest)
ในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียน ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ
e-Learning ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

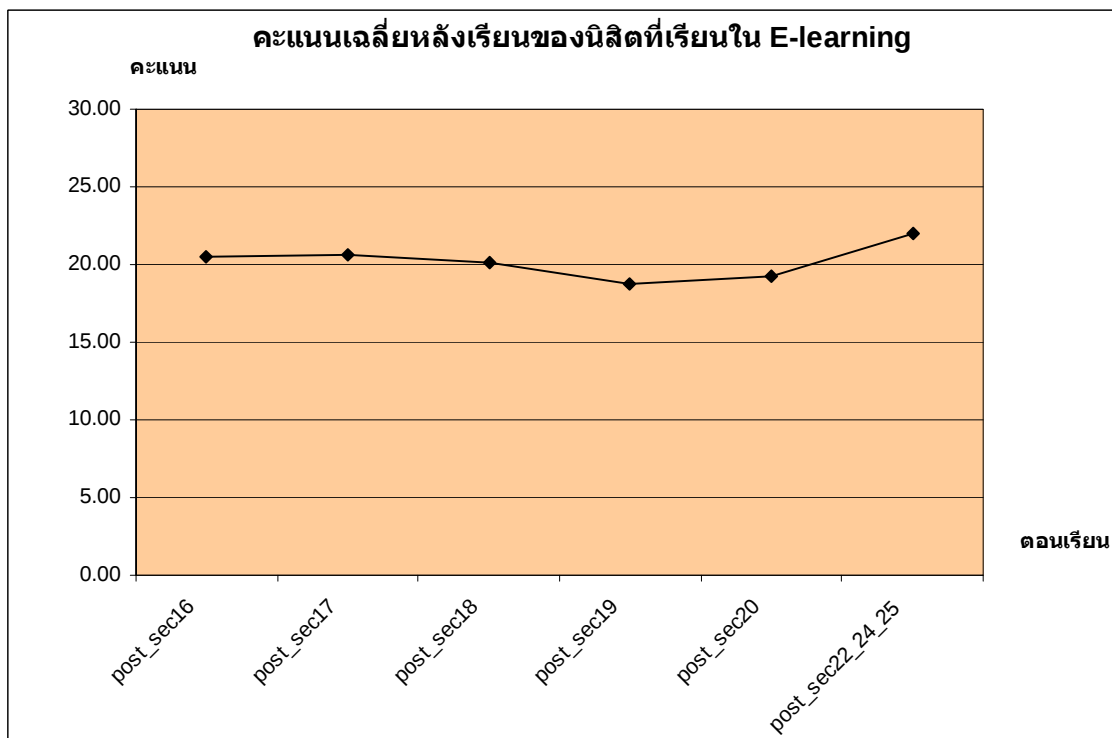
ตารางที่ 9 และภาพที่ 3 และ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียน
ย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน จำนวน 6 ตอนเรียน และแบบ e-Learning จำนวน
6 ตอนเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่
เรียนแบบในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.06 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ
e-Learning ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.23

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียน
แบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

แบบในห้องเรียน	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน	แบบ e-Learning	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน
ตอนเรียนที่ 2 และ 7	20.76	ตอนเรียนที่ 16	20.53
ตอนเรียนที่ 3 และ 8	21.93	ตอนเรียนที่ 17	20.68
ตอนเรียนที่ 4 และ 9	20.58	ตอนเรียนที่ 18	20.10
ตอนเรียนที่ 5 และ 10	20.70	ตอนเรียนที่ 19	18.81
ตอนเรียนที่ 14	19.96	ตอนเรียนที่ 20	19.30
ตอนเรียนที่ 15	22.43	ตอนเรียนที่ 22, 24 และ 25	21.96
รวม	21.06	รวม	20.23

ภาพที่ 3 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียน
แบบในห้องเรียน

ภาพที่ 4 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียน
แบบ e-Learning

ตารางที่ 10 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน มีจำนวนนิสิตทั้งหมด 150 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.06 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.13 ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีจำนวนนิสิตทั้งหมด 150 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.23 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.54

เมื่อพิจารณาตารางที่ 11 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียน ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนแบบในห้องเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบ e-Learning อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 11 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อ 2 คือ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนนิสิต คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าทั้งแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

รูปแบบการเรียน	จำนวน (คน)	Mean	S.D.
คะแนนหลังเรียน			
แบบในห้องเรียน	150	21.06	2.13
แบบ e-Learning	150	20.23	2.54

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning

Posttest	Levene's Test for		t-test for Equality of Means						
	Equality of Variances								
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
Equal variances									
assumed	4.28	0.04	3.06	298	0.00	0.83	0.27	0.30	1.36
Equal variances									
not assumed			3.06	288.9	0.00	0.83	0.27	0.30	1.36

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนี่ 2 คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 “เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning” ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1.1 นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกตอนเรียน และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตอนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อที่ 1 คือ “นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน”

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แบบในห้องเรียนทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบในห้องเรียนสามารถทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือทำให้นิสิตมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการเขียนในการเขียนย่อหน้าสูงขึ้น

1.2 นิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning หลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกตอนเรียน และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตอนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อที่ 1 คือ “นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน”

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แบบ e-Learning ทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบ e-Learning สามารถทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือทำให้นิสิตมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการเขียนในการเขียนย่อหน้าสูงขึ้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 3 คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 2 “เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ระหว่างนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนกับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning” ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.06 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.23 และเมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติที พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนแบบในห้องเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบ e-Learning อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อ 2 คือ “คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ไม่แตกต่างกัน”

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนย่อหน้าที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบ คือ แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแตกต่างกัน คือ นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. พัฒนาการในทักษะการเขียนของนิสิตหลังจากเรียนรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 ทำให้ทราบว่า หลังจากทีมนิสิตได้เรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แล้วทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกตอนเรียน (ทั้งหมด 16 ตอนเรียน แบ่งออกเป็น แบบในห้องเรียน 10 ตอนเรียน และแบบ e-Learning 6 ตอนเรียน) ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 แสดงว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าทั้ง 2 แบบ คือ แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือมีความสามารถในการเขียนย่อหน้าสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้น่าจะเป็นผลมาจาก หลักสูตรของรายวิชา การจัดการเรียนการสอนของรายวิชาการเขียนย่อหน้า เนื้อหารายวิชาทั้ง 15 หน่วยการเรียนรู้ ความเหมาะสมของกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สื่อประกอบการเรียนการสอน แบบฝึกหัดต่างๆ และอาจารย์ประจำวิชาในแต่ละตอนเรียน ทั้งหมดนี้ต่างก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ไม่ว่านิสิตจะ

ลงทะเลเขียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบใดก็ตาม
ให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเช่นกัน

ผลที่ได้จากการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่านิสิตจะลงทะเลเขียนเรียนในรายวิชาการ
เขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือ แบบในห้องเรียนหรือแบบ
e-Learning ก็ต่างส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะทำการศึกษาค้นคว้า
วิจัยเพิ่มเติมอีกในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2552 เพื่อจะศึกษาวิจัยให้แน่ชัดว่า “นิสิตที่ได้
เรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าแล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจะสูงขึ้น หรือมีความสามารถ
ในการเขียนย่อหน้าสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน” ซึ่งหากผลการวิจัยเป็นไปตามนั้นจริง แสดงว่า การจัดการ
เรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าทั้ง 2 รูปแบบ ของศูนย์ภาษาไทยสิรินธรทำให้นิสิตมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งผลการวิจัยที่ได้แสดงถึง ประสิทธิภาพของ
รายวิชา และความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งการบรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชา คือ
ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนย่อหน้าสูงขึ้น มีความรู้ในเรื่องโครงสร้างของบทเขียน ความสำคัญ
ของย่อหน้า มีความสามารถในการเขียนย่อหน้าและแบ่งย่อหน้าได้ สามารถลำดับความคิดในบท
เขียนได้ดี รวมทั้งมีทักษะการเขียนตั้งแต่การเขียนใจความสำคัญ การเขียนขยายใจความสำคัญ การ
เชื่อมโยงความคิด การเขียนงานประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับเจตนาของผู้เขียนและระดับของผู้อ่าน

เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ ความต้องการของนิสิตที่ต้องการลงทะเลเขียนเรียนในรายวิชาการ
เขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) กับศูนย์ฯ เป็นจำนวนมาก เพราะการดำเนินงานด้านการสอนที่
ผ่านมาศูนย์ฯ มีความจำกัดในเรื่อง ผู้สอน ห้องเรียน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต จึงไม่
สามารถเปิดให้นิสิตลงทะเลเขียนเรียนในรายวิชานี้ได้มากเพียงพอ หากผลการวิจัยในภาคการศึกษา
ปลาย ปีการศึกษา 2552 ที่ศูนย์ฯ กำลังจะดำเนินการวิจัยเพิ่มเติมอีกครั้งให้ผลการวิจัยที่สอดคล้อง
กับการวิจัยในครั้งนี้ ก็เป็นการยืนยันว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าของ
ศูนย์ฯ นั้นมีประสิทธิภาพทั้ง 2 รูปแบบ คือ แบบในห้องเรียน และแบบ e-Learning ซึ่งทำให้ผู้เรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความสามารถในทักษะการเขียนสูงขึ้น
ดังนั้นไม่ว่าศูนย์ฯ จะเปิดสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ด้วยรูปแบบการ
เรียนแบบใดก็ตามให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนได้เช่นกัน และในอนาคตอันใกล้ศูนย์ฯ
อาจจะเปิดสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) เฉพาะแบบ e-Learning เท่านั้น
เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพราะผลที่ได้จากการวิจัยได้ยืนยันแล้วว่า ไม่ว่าจะเรียนในรายวิชานี้ด้วย
รูปแบบการเรียนรู้แบบใดนิสิตก็สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานี้ได้เหมือนกัน

2. การจัดการเรียนการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอน ในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) (2 รูปแบบ คือ แบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 3 ตาราง 11 พบว่า นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ผลการวิจัยที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2 คือ “คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ไม่แตกต่างกัน” สาเหตุที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทั้ง 2 รูปแบบ คือ แบบเรียนในห้องเรียนและแบบ e-Learning นั้นใช้เนื้อหาเดียวกันในการเรียนโดยมีหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 15 หน่วยการเรียนรู้ แต่จะแตกต่างกันที่การเรียนแบบในห้องเรียนนั้นผู้เรียนจะได้พบกับอาจารย์ประจำวิชาเป็นประจำทุกสัปดาห์ที่มีการเรียนการสอน การได้เรียนในชั้นเรียนนั้นอาจมีข้อได้เปรียบมากกว่าการเรียนแบบ e-Learning ที่ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบกับผู้สอนได้โดยตรงในระหว่างที่เรียน หากมีปัญหาหรือคำถามก็สามารถปรึกษากับผู้สอนได้เลย ด้วยเหตุผลนี้ น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่เรียนแบบ e-Learning

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 3 ตาราง 9 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนเท่ากับ 21.06 ซึ่งสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning ที่มีค่าเท่ากับ 20.23 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2 จากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าทั้ง 2 รูปแบบ ดังกล่าว จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม ต่างกันเพียง 0.83 คะแนน ซึ่งเป็นความแตกต่างที่ไม่ต่างกันมากเท่าใดนัก ดังนั้นหากนิสิตที่เรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบ e-Learning เอาใจใส่ต่อการเรียน เข้าเรียนในระบบอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมีปัญหาก็คัดต่อผู้สอนประจำในตอนเรียนของตนเอง พร้อมทั้งฝึกฝนตนเองในทักษะการเขียนอยู่เสมอ ผู้วิจัยคาดว่า นิสิตที่เรียนในรายวิชานี้แบบ e-Learning ก็สามารถประสบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ไม่น้อยไปกว่านิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนเช่นกัน เพราะการเรียนในรายวิชาต่างๆ หากนิสิตเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความรับผิดชอบต่อการเรียน มีวินัย รู้จักพัฒนาตนเอง นิสิตผู้นั้นก็ย่อมจะประสบความสำเร็จในการเรียน

3. จุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงของรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing)

3.1 จุดเด่นของรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า

1) เป็นรายวิชาที่ช่วยให้ นิสิตที่มีความต้องการเรียนในรายวิชานี้ลงทะเบียนเรียนได้เพิ่มมากขึ้น คือ ศูนย์ฯ จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า 2 แบบ แบบแรกคือ แบบที่นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนเพื่อเรียนในห้องเรียนโดยมีครูเป็นสื่อกลางในการให้ความรู้

และแบบที่สอง คือ แบบที่นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนเพื่อเรียนแบบ e-Learning ซึ่งเป็นการเรียนผ่านระบบ Blackboard ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงสามารถรับนิสิตได้เป็นจำนวนมากมากกว่าครั้งก่อนๆ ที่ศูนย์ฯ ได้เปิดสอนในรายวิชานี้เฉพาะแบบในห้องเรียนทำให้มีนิสิตจำนวนมากที่ลงทะเบียนเรียนไม่ทันแล้วมาขอเพิ่มรายวิชาซึ่งเต็มแล้วจึงทำให้นิสิตเป็นจำนวนมากที่มีความต้องการเรียนแต่ไม่สามารถเรียนได้เพราะรายวิชาเต็มในทุกตอนเรียนแล้ว แต่ปัจจุบันได้พัฒนารายวิชานี้ให้สามารถเรียนโดยผ่านระบบได้ จึงช่วยขจัดปัญหาในเรื่องความต้องการเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าของนิสิตได้มาก

2) เนื้อหาของรายวิชาการเขียนย่อหน้าที่ใช้กับนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ไม่แตกต่างกันจึงสามารถแก้ปัญหาในเรื่องความไม่ยุติธรรมระหว่างนิสิตที่เรียนในรายวิชานี้ทั้ง 2 แบบ คือ นิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning ดังนั้นนิสิตจะได้รับความรู้ในรายวิชานี้เท่าๆ กัน เพราะปัจจุบันศูนย์ฯ ได้ปรับเนื้อหาในรายวิชาของการเรียนทั้ง 2 แบบให้มีเนื้อหาของรายวิชาเป็นเนื้อหาเดียวกัน

3.2 จุดที่ควรปรับปรุงของรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า

1) การตรวจให้คะแนน เนื่องจากรายวิชานี้เป็นรายวิชาการเขียนย่อหน้า แบบฝึกหัดหรือข้อสอบต่างๆ จึงมีรูปแบบเป็นข้อสอบอัตนัยเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการตรวจให้คะแนนทุกครั้งจะต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ทุกครั้งที่มีการตรวจแบบฝึกหัดหรือข้อสอบต่างๆ อาจารย์ประจำวิชาจะประชุมกันทุกครั้งเพื่อตกลงกันเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนและเพื่อให้อาจารย์แต่ละคนมีแนวทางการตรวจไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งศูนย์ฯ ได้เล็งเห็นว่าต้องมีการพัฒนาเรื่องการตรวจให้คะแนนอยู่เสมอทั้งนี้เพื่อความยุติธรรมต่อนิสิตที่เรียนในรายวิชานี้ทุกคนและเพื่อรักษาระดับคุณภาพของรายวิชาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานด้วย

2) ปัจจุบันศูนย์ฯ มีอาจารย์ประจำจำนวน 7 คน ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการสอนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ในกรณีที่จำนวนผู้สอนไม่เพียงพอกับนิสิต ศูนย์ฯ จะเชิญอาจารย์พิเศษมาร่วมสอนด้วย ดังนั้นศูนย์ฯ จึงมีปัญหในเรื่องจำนวนผู้สอนหรืออาจารย์ประจำวิชาไม่เพียงพอ และไม่มีอาจารย์พิเศษที่สอนในรายวิชานี้เป็นประจำทุกภาคเรียนหรือทุกปีการศึกษา เพราะในบางภาคเรียนหรือบางปีการศึกษาอาจารย์พิเศษบางคนอาจไม่ว่างที่จะสอนในภาคเรียนหรือปีการศึกษานั้น ทำให้ต้องติดต่ออาจารย์พิเศษท่านอื่นๆ มาร่วมสอนเพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนนิสิต จึงทำให้มีปัญหาบ้างในเรื่องการตรวจให้คะแนนเพราะในระยะแรกจะต้องใช้เวลาในการตกลงและทำความเข้าใจร่วมกันเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่างๆ เพื่อให้อาจารย์พิเศษคนใหม่ๆ ได้เข้าใจเกณฑ์การตรวจแบบฝึกหัดและข้อสอบต่างๆ ที่เป็นแบบอัตนัยไปในทิศทางเดียวกัน และมีความเที่ยงในการให้คะแนน ซึ่งการตรวจให้คะแนนนี้จะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรที่จะให้อาจารย์แต่ละคนมีความเข้าใจเกณฑ์เหมือนกัน และมีแนวทางการตรวจไปในทางเดียวกัน

3) การจัดการเรียนการสอนทั้ง 2 แบบ มีความแตกต่างกันในเรื่องวิธีการเรียน สำหรับนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เทคโนโลยีในการเรียน และต้องใช้ความมีวินัยต่อการเรียนด้วยตนเองและหากมีปัญหาใดๆ ก็จะต้องปรึกษากับผู้สอนผ่านระบบ จึงอาจไม่ได้รับคำแนะนำได้ตอบได้ในทันที และมีปัญหาเกี่ยวกับการเข้าใช้ระบบบ้างในบางครั้งหรือในครั้งแรกๆ ที่เข้าเรียน ส่วนนิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียนอาจมีความได้เปรียบนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning คือ ได้พบครูผู้สอนทุกสัปดาห์ หากมีปัญหาหรือข้อสงสัยใดๆ ก็สามารถสอบถามครูผู้สอนได้โดยตรง แต่ผู้วิจัยคาดว่าปัญหาเรื่องวิธีการเรียนนี้สามารถแก้ไขได้โดยนิสิตที่เรียนแบบ e-Learning จะต้องเข้าเรียนในระบบอย่างสม่ำเสมอ หากมีปัญหาเกี่ยวกับการเข้าเรียน เกี่ยวกับระบบ ก็ควรพยายามแจ้งให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบเพื่อแก้ไขปัญหานี้ เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ขาดไม่ได้ คือ การเรียนในรายวิชาต่างๆ หากนิสิตมีความมานะพยายามในการเรียน มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน หมั่นฝึกฝนและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ นิสิตก็สามารถจะประสบผลสำเร็จในการเรียนทุกรายวิชา

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. หากนิสิตต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการเขียน นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) รหัส 0123001 ของศูนย์ภาษาไทยสิรินธร ในรูปแบบการเรียนแบบใดก็ได้ทั้ง 2 รูปแบบ คือ แบบในห้องเรียนและแบบ e-Learning เพราะการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ทั้ง 2 รูปแบบ ต่างก็ช่วยให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเช่นกัน

2. นิสิตที่ต้องการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) แต่มีปัญหาเรื่องตารางเรียนหรือเวลาเรียนวิชาอื่นที่ตรงกันกับตารางเรียนของรายวิชานี้แบบในห้องเรียน นิสิตก็สามารถลงทะเบียนเรียนในแบบ e-Learning ได้เพราะเป็นรูปแบบการเรียนที่เรียนโดยผ่านระบบ Blackboard ของจุฬาฯ นิสิตไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนในห้องเรียนทุกคาบเรียน ซึ่งเป็นข้อดีของรายวิชาการเขียนย่อหน้าของศูนย์ภาษาไทยสิรินธรที่ช่วยเพิ่มทางเลือกในการเลือกเรียนในรายวิชาให้กับนิสิต

3. ผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและได้แนวทางในการพัฒนาชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนที่ได้ใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์นี้ โดยหากนำชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรสร้างขึ้นนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนก็จะช่วยทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนสูงกว่าก่อนเรียน สามารถพัฒนาและเพิ่มพูนความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการเขียนของนิสิตได้อีกทางหนึ่ง

4. หากนิสิตที่ได้เรียนในรายวิชาการเขียนย่อหน้าแบบ e-Learning หมั่นฝึกฝนตนเอง เข้าเรียนในระบบอย่างสม่ำเสมอโดยใช้ชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้าที่ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรสร้างขึ้น จะทำให้นิสิตมีพัฒนาการในทักษะการเขียนดีขึ้นหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และหากนิสิตที่เรียนแล้วหมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ และมีความพยายามที่จะพัฒนาตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนแบบ e-Learning ก็จะทำให้นิสิตมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทักษะการเขียนสูงขึ้นหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยไปกว่านิสิตที่เรียนแบบในห้องเรียน

5. หากศูนย์ฯ พัฒนาชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้า (Paragraph Writing) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้านี้สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกภาคเรียนแล้ว แสดงว่าชุดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชาการเขียนย่อหน้ามีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น และในอนาคตหากศูนย์ฯ มีโอกาสนำชุดการเรียนนี้ไปเผยแพร่ต่อนิสิตนักศึกษาในสถาบันอื่นๆ ของประเทศให้มีความรู้ในเรื่องการเขียนย่อหน้าเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนให้กับนิสิตนักศึกษาซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติ โดยเปิดให้เรียนในรายวิชานี้แบบ e-Learning ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียน และเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย

เอกสารอ้างอิง

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.